

İhale taşeron sözleşmesinde davacı tarafından yüklenilen işin toplam bedelinin KDV hariç *TL olarak belirlendiği KDV eklendiğinde işin toplam tutarının *TL olduğu ancak sözleşme tarihinden sonra asıl yükleniciye *TL lik ek işin yaptırıldığı KDV eklendiğinde ise ek iş bedelinin *TL olduğu davalı tarafından davacıya yapılan ödeme tutarının ise * TL olduğu iş bedeli tutarından ödeme tutarı düşüldüğünde ortaya çıkan * TL davacının bakiye iş bedeli alacağını ifade eder sözleşme

gereğince SGK mevzuatı kapsamında işçilik tutarının SGK'ya bildirilmesi gerekirken bu lazımiyenin yerine getirilmediği dava konusu işi de kapsar tüm sözleşme ile ilgili ihale kapsamı dikkate alındığında eksik bildirilen zorunlu işçilik tutarının *TL ve bu miktar üzerinden ödenmesi gereken prim tutarının ise *TL olduğu SGK tarafından yapılan inceleme sonucunda asıl işveren durumunda olan davalı şirkete bildirim yapılmış ve davalı şirket tarafından kuruma başvurmak

suretiyle Kanun kapsamında yapılandırma talebinde bulunulmuş ve gecikme faizi dahil borç toplamı olan *TL yi 18 taksit halinde ödemeyi taahhüt etmiş yapmış olduğu iş miktarı baz alındığında ödenmemiş olan toplam *TL SGK priminden davacı şirketen davalı şirkete karşı sorumlu olduğu ve icra takip tarihi esas alındığından prim faizlerinin değil sadece prim borcunun tespit edilen *TL bakiye iş bedelinden düşülmesi gerektiği davalı tarafın prim faizine ilişkin haklarının ayrı bir davanın

**konusu olabileceği kanaatine
varılmış olup Bu çerçevede
icra takip tarihi itibariyle
davacının davalıdan *TL
bakiye iş bedeli alacağının
bulunduğu hk**

T.C.

İZMİR

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

14. HUKUK DAİRESİ

ESAS NO: 2019/667

KARAR NO: 2021/596

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : KARŞIYAKA ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

ESAS NO : 2016/580

KARAR NO : 2018/489

DAVA TARİHİ : 27.10.2016

KARAR TARİHİ: 07.11.2018

DAVA: İtirazın İptali

DAVA DEĞERİ: 277.563,46 TL

KARAR TARİHİ: 29.04.2021

KARARIN YAZ. TARİH: 10.05.2021

Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 07.11.2018 tarih ve 2016/580 Esas, 2018/489 Karar sayılı kararının, istinaf başvurusu yoluyla incelenmesinin taraf avukatları tarafından istenilmesi üzerine, dairemize gönderilen dosya incelendi, dosya içeriğine göre incelemenin duruşmasız olarak yapılması uygun görülmele, gereği konuşulup düşünöldü.

İSTEM:

Davacı avukatı tarafından verilen 27.10.2016 tarihli dava dilekçesinde özetle; dava dışı ... ile davalı şirket arasında imzalanan sözleşme doğrultusunda davalı ve müvekkili şirket arasında 20/10/2015 tarihinde alt yüklenici sözleşmesi imzalandığını, sözleşme gereği ... İkinci Kısım (... , ... , ... , ...) Parke Taşı Yapılması İşinin müvekkili şirkete verildiğini, taraflar arasında imzalanan sözleşmenin 5.maddesinde "alt yüklenici bu sözleşmenin konusunu teşkil eden işlere vakıf olduğunu, taahhüdü sözleşmenin esasları dahilinde yürüteceğini ve sözleşme konusu işi 1.540.000,00 TL bedel üzerinden kabul ve taahhüt eder" hükmünün yer aldığını, ancak bu sözleşme imzalanırken davalı tarafın iddia ettiği gibi %20 keşif (iş) artışı hesap edilerek **ihale** bedelinin %80 ve %19 tahminli keşif (iş) artışı düşünülerek müvekkili şirketin yüklendiği işin 1.540.000,00 TL bedel üzerinden yapılacağına kabul edilmediğini, bu şekilde bir kabulün olabilmesi için sözleşme bedeline keşif (iş) artışının da dahil olduğunun yazılı şekilde belirtilmesi gerektiğini, kaldı ki aynı sözleşmenin 7.4.maddesinde "işverenin talebi olmaksızın alt yüklenici iş programına nazaran daha fazla iş yaparsa işveren bu fazla işin bedelini de ödemekle yükümlüdür" hükmü de konularak müvekkili şirketin fazla yapacağı yani keşif (iş) artışı doğrultusunda yapılacak işlerin bedelinin de sözleşmede belirlenen 1.540.000,00 TL bedelin haricinde davalı şirket tarafından müvekkili şirkete ödeneceğinin kabul ve taahhüt edildiğini, dava dışı ... ile davalının imzaladığı sözleşmenin tarihinin 31/08/2015 ve müvekkili şirkete alt taşeron olarak işyeri teslimi ve işe başlama tarihinin 20/10/2015 olduğunu, dolayısıyla sözleşme tarihi ile müvekkili şirkete teslim ve işe başlama tarihi arasında 50 günlük süre farkı olduğunu, bu 50 günlük sürede davalının çalıştığını beyan ederek mahkemeyi yanıltmaya çalıştığını, müvekkili tarafından yapılan işlerin dava dışı ... yetkili elemanları tarafından kontrol edilerek hakediş raporu düzenlendiğini, düzenlenen bu hakediş raporlarına göre davalı tarafından 14/10/2015 tarih 1.011.186,20 TL; 18/12/2015 tarih 301.033,79 TL; 16/02/2016

tarih 849.564,86 TL bedelli 1,2 ve 3 nolu hakedişlerin düzenlenerek belediye başkanlığı adına kesildiğini, bundan sonra davalının bilgilendirmesi ile müvekkili şirket tarafından 21/10/2015 tarih 1.011.186,20 TL; 22/12/2015 tarih 301.033,79 TL; 16/02/2016 tarih 849.564,86 TL bedelli faturaların davalı şirket adına kesildiğini, davalı tarafın 16/02/2016 gün 849.564,86 TL bedelli 3 nolu hakediş bedelinin yer aldığı faturayı ticari defterlerine işlediğini kabul ve ikrar ettiğini, Sözü edilen faturalara göre müvekkili şirketin kestiği toplam fatura bedelinin %18 KDV dahil 2.161.784,85 TL olduğunu, buna karşılık davalı tarafın müvekkili şirkete muhtelif tarihlerde banka aracılığıyla ve müvekkili şirket adına 23/07/2016 keşide tarihli 80.000,00 TL bedelli çek ile ödeme yaptığını ve fatura bedellerinin tamamının ödenmediğini, bu amaçla bakiye alacağın tahsili için Karşılık 3. İcra Müdürlüğü'nün 2016/8454 Esas sayılı dosyası ile icra takibi yapıldığını, davalının haksız itirazı üzerine takibin durdurulduğunu bildirerek sözü edilen icra takibine vaki itirazın iptali ile takibin devamına ve %20 icra inkar tazminatının tahsiline karar verilmesi isteğinde bulunmuştur.

YANIT :

Davalı avukatı tarafından verilen 16.11.2016 tarihli yanıt dilekçesinde özetle; müvekkili ve ... arasında imzalanan İkinci Kısım Parke Taşı Yapılmasına ilişkin işin sözleşme değerinin 1.621.321,40 TL olduğunu, **ihale** evrakları ve sözleşme hükümlerine göre bu işin ancak belirli bir kısmının taşeron verilebildiğini ve azami %80 seviyesinde olduğunu, kalan işin asıl işveren olarak müvekkili tarafından bizzat yapılmasının zorunlu bulunduğunu, ayrıca bütün olarak en fazla %20 seviyesine kadar keşif (iş) artışı yapılmakta ve sonuçta **ihale** miktarının artmakta olduğunu, bu çerçevede karşı tarafla müzakere ve anlaşma ile 1.540.000,00 TL alt taşeron sözleşmesinin imzalandığını, bu miktarın 1.297.057,10 TL'sinin asıl **ihale** bedelinin %80'i olduğunu ve %29 tahmini keşif (iş) artışı düşünülüp bu miktara 246.440,84 TL ilave edilerek 1.543.497,94 TL'nin bulunduğunu ve yuvarlatılarak 1.540.000,00 TL'lik alt taşeron sözleşmesinin imzalandığını, müvekkili

firmanın asıl işveren olan ... nden işyeri teslimi ve fiilen işe başlaması 31/08/2015 iken alt taşeron olarak muhatap firmaya işyeri teslimi ve işe başlamasının 20/10/2015 tarihi olduğunu, dolayısıyla 50 günlük bu sürede müvekkili firmanın bizzat çalıştığını, asıl işveren ... nın işin devamı sırasında ilk tahminlerin aksine %20 değil %13 seviyesinde keşif (iş) artışı yaptığını, bu işle üçüncü kez hakediş yapıldığını, ilk iki hakedişin tamamının müvekkili tarafından muhatap firmaya ödendiğini ve nihai hesaplaşmanın üçüncü ve son kez yapılacak hakedişte yapmayı tarafların planladığını ancak muhatap firmanın üçüncü ve son kez yapılan hakedişin tamamını fatura edip gönderdiğini, bu faturanın müvekkili firma personeli tarafından incelenmeyip ilk iki fatura gibi deftere işlendiğini, müvekkili firma sahibi ve temsilcisinin durumu fark edip muhatap firma ile görüştüğünde karşı tarafın sorun olmayacağını belirttiklerini buna rağmen hesap anlaşmasının muhatapça yapılmadığını ve tam tersine icra takibi ve davanın açıldığını, bunun üzerine 01/07/2016 tarihli ve 344.584,83 TL'lik iade faturasının kesilip davacıya gönderildiğini, bu iade faturasının davacı tarafça iade edildiğini, bunun üzerine müvekkili tarafından Karşıyaka ...Noterliğinin 31/08/2016 gün ... yevmiye nolu ihtarnamesinin gönderildiğini, müvekkili firmanın davacı firmaya tüm alacaklarını ödediğini, hiçbir borcunun kalmadığını, ayrıca SGK prim ödemelerinin aralarında halen çözülmediğini, ... ndan alınan asıl iş için SGK'ya 129.937,50 TL ödenmesi gerektiğini, ancak davacı firmanın sadece 3.906,39 TL ödediğini, keza 44.178,75 TL stopaj ödemesi gerekirken davacı firmanın 1.328,17 TL ödemede bulunduğunu, aradaki farkın şekli müvekkili firmanın SGK nezdinde borcu olarak gözüktüğünü, ancak asıl sorumlusunun davacı firma olduğunu bildirerek davanın reddini, %20 kötü niyet tazminatının tahsilini savunmuştur. karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ:

İlk derece mahkemesi 07.11.2018 tarih ve 2016/580 Esas, 2018/489 Karar sayılı kararında özetle; "...Taraflar arasında yapılan taşeron sözleşmesinde davacı tarafından yüklenilen

işin toplam bedelinin KDV hariç 1.540.000,00 TL olarak belirlendiği, KDV eklendiğinde işin toplam tutarının 1.817.200,00 TL olduğu, ancak sözleşme tarihinden sonra asıl yükleniciye 210.669,66 TL lik ek işin yaptırıldığı, KDV eklendiğinde ise ek iş bedelinin 248.625,60 TL olduğu, davalı tarafından davacıya yapılan ödeme tutarının ise 1.725.642,53 TL olduğu belirlenmiştir. İş bedeli tutarından ödeme tutarı düşüldüğünde ortaya çıkan 340.183,07 TL davacının bakiye iş bedeli alacağını ifade eder. Ne var ki, sözleşme gereğince SGK mevzuatı kapsamında işçilik tutarının SGK'ya bildirilmesi gerekirken bu lazımiyenin yerine getirilmediği, dava konusu işi de kapsar tüm sözleşme ile ilgili **ihale** kapsamı dikkate alındığında eksik bildirilen zorunlu işçilik tutarının 181.506,11 TL ve bu miktar üzerinden ödenmesi gereken prim tutarının ise 62.619,61 TL olduğu anlaşılmıştır. Nitekim, bu konuda SGK tarafından yapılan inceleme sonucunda 06/06/2018 tarihli yazı ile asıl işveren durumunda olan davalı şirkete bildirim yapılmış ve davalı şirket tarafından 06/06/2018 tarihinde kuruma başvurmak suretiyle 7143 sayılı Kanun kapsamında yapılandırma talebinde bulunulmuş ve gecikme faizi dahil borç toplamı olan 79.938,06 TL yi 18 taksit halinde ödemeyi taahhüt etmiştir. Tarafların yapmış olduğu iş miktarı baz alındığında ödenmemiş olan toplam 62.619,61 TL SGK priminden davacı şirketen davalı şirkete karşı sorumlu olduğu ve icra takip tarihi esas alındığından prim faizlerinin değil sadece prim borcunun tespit edilen 340.183,07 TL bakiye iş bedelinden düşülmesi gerektiği, davalı tarafın prim faizine ilişkin haklarının ayrı bir davanın konusu olabileceği kanaatine varılmıştır. Bu çerçevede, icra takip tarihi itibarıyla davacının davalıdan 340.183,07 – 62.619,61 TL =277.563,46 TL bakiye iş bedeli alacağını bulunduğu, fazlaya ilişkin istemin yersiz olduğu anlaşılmıştır.

Bu açıklamalar ışığında aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir...” şeklindeki gerekçe ile davanın kısmen kabulüne, davalının Karşıyaka 3.İcra Müdürlüğü'nün 2016/8454 Esas sayılı dosyası ile yapılan takibin 277.563,46 TL'lik kısmına yönelik haksız itirazının iptaline, takibin bu miktar üzerinden ve

takip tarihinden itibaren yasal faiz yürütülerek devamına, fazlaya ilişkin istemin reddine, alacağın likit olmaması, reddedilen bölüm yönünden davacının kötü niyetli olarak icra takibini yapmaması karşısında davacı tarafın icra inkar tazminatı isteminin, davalı tarafın kötü niyet tazminatı isteminin ayrı ayrı reddine dair karar verilmiştir.

İSTİNAF NEDENLERİ:

Davacı avukatı tarafından verilen 08.02.2019 tarihli istinaf kanun yoluna başvuru dilekçesinde özetle; “..Yukarıda esas ve karar numarası yazılı dava dosyasında Yerel Mahkeme tarafından davanın kısmen kabulüne ve icra inkar tazminatının reddine karar verilmiştir. Ancak verilen bu karar hukuka, yasaya ve usule aykırıdır. Şöyle ki;

A. TARAFLARIN TİCARİ DEFTERLERİ BİRBİRİNİ TEYİT ETMİŞ OLDUĞUNDAN TİCARİ DEFTERLERİN HMK MADDE 222' YE GÖRE MÜVEKKİL LEHİNE DELİL MAHİYETİNDEDİR VE İŞBU TİCARİ DEFTER KAYITLARINA GÖRE MÜVEKKİLİN KESMİŞ OLDUĞU FATURA VE DÜZENLEMİŞ OLDUĞU HAKEDİŞLER İNCELENDİĞİNDE 2.161.784,85 TL ALACAĞI BULUNMASINA RAĞMEN YEREL MAHKEME TARAFINDAN 2.065.825,60 TL ALACAKLI OLDUĞUNUN KABUL EDİLEREK HESAPLAMA YAPILMASI KABUL ETMİYORUZ. ŞÖYLE Kİ;

Müvekkil şirket tarafından sözleşme gereği yüklenilen iş gereği gibi yerine getirilmiş, yapılan işler dava dışı 3. kişi ... ' nın yetkili elemanları tarafından kontrol edilerek hak ediş raporu düzenlenmiş, düzenlenen bu hak ediş raporlarına göre davalı firma tarafından;

- 14.10.2015 Tarihli 07433 No' lu 1.011.186,20 TL bedelli 1. No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura,
- 18.12.2015 Tarihli 07313 No' lu 301.033,79 TL bedelli 2. No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura,
- 16.02.2016 Tarihli 07324 No' lu 849.564,86 TL bedelli 3. No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura dava dışı 3. kişi ... adına kesilmiş,

Kesilen bu faturalar doğrultusunda davalı taraf müvekkil şirketi bilgilendirmiş, bu bilgilendirmelere göre de müvekkil şirket tarafından,

- 21.10.2015 Tarihli 211314 No' lu 1.011.186,20 TL bedelli 1.

No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura,
– 22.12.2015 Tarihli 211218 No' lu 301.033,79 TL bedelli 2.
No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura,
– 16.02.2016 Tarihli 211319 No' lu 849.564,86 TL bedelli 3.
No' lu Hakediş bedellinin yer aldığı fatura davalı şirket
adına kesilmiştir.

Her iki şirketin kesmiş olduğu faturalar karşılaştırıldığında
ilk faturaların davalı tarafça kesildiği, müvekkil şirketin bu
kesilen faturalara göre fatura kestiği, fatura bedel ve
açıklamalarını birbirini teyit ettiği dikkate alındığında,
müvekkil şirketin davalı tarafın talimatları doğrultusunda
hareket ettiği, davalı tarafın onay verdiği şekilde fatura
kestiği sabittir.

Dosya kapsamında yer alan işbu faturalar ve hak edişler
incelendiğinde, davalı şirketin belediyeye kestiği fatura
tutarının KDV dahil 2.161.784,85 TL olduğu, müvekkilinde
davalı şirkete kestiği fatura tutarının aynı yani KDV dahil
2.161.784,85 TL olduğu açıkça ortadadır. Kesilen toplam fatura
bedeline ek sözleşmeye bağlı olarak yapılan iş bedeli de
dahildir.

Davalı tarafın müvekkil şirkete yapmış olduğu ödemeler toplamı
KDV dahil 1.725.642,53 TL' dir. Bu durum yine dosya kapsamında
yer alan deliller ve bilirkişi raporundaki hesaplamalar ile
sabittir. Kaldı ki söz konusu fatura miktarlarını ve ödeme
miktarlarını tarafların ticari defter kayıtları da birbirini
teyit etmektedir.

Bu durumda müvekkil şirketin sözleşme ve iş artışı ile
birlikte alacaklı olduğu KDV dahil 2.161.784,85 TL' lik
alacağının KDV dahil 1.725.642,53 TL' si ödenmiş olduğundan
müvekkil şirketin (2.161.784,85 TL – 1.725.642,53 TL)=
436.142,32 TL daha davalı şirketten alacaklı olduğu açıkça
ortadadır. Tarafımızın kabul ettiği hesaplama budur.

Tüm bu nedenlerle Yerel Mahkeme tarafından KDV dahil
2.065.825,60 TL' lik bir iş bedeli belirleyerek, yapılan
ödemeleri düşükten sonra müvekkilin alacağının 340.183,07 TL
olarak yapılan tespiti kabul etmemiz mümkün değildir. Karar bu
yönüyle usule, yasaya ve hukuk aykırı olup, kaldırılması

gerektiği kanaatindeyiz.

B. YEREL MAHKEME TARAFINDAN SGK PRİMİNDEN MÜVEKKİL ŞİRKETİN DAVALI ŞİRKETE SORUMLU OLDUĞU GEREKÇESİ İLE BAKİYE İŞ BEDELİNDEN 62.219,61 TL MAHSUP EDİLEREK MÜVEKKİLİN 277.563,46 TL BAKİYE İŞ ALACAĞININ BULUNDUĞUNUN HESAPLANMASINI KABUL EDMİYORUZ. ŞÖYLE Kİ;

Huzurdaki dava itirazın iptali davası olup, dava konusu olayda müvekkil Şirketin davalı ile imzalamıŐ olduğu 20.10.2015 tarihli sözleşmedeki yerine getirdiği işin hakediş bedelinin davalı tarafça ödenmemiş olması, bu nedenle Karşıyaka 3. İcra Müdürlüğu' nün 2016/8454 Esas sayılı dosyasından ilamsız icra takibine geçilmesi, davalı tarafın borcun tamamına itiraz etmiş olmasına ilişkindir. Bu nedenle davalının SGK ve stopaja ilişkin iddiaların değerlendirmeye ve dikkate alınması mümkün değildir. Davalı tarafın bu iddialarının kabul ettiğimiz anlamına gelmemek kaydıyla huzurdaki dava da davalı tarafından açılmıŐ herhangi bir karşı dava ya da takas – mahsup davası bulunmaması nedeniyle dava konusu hesaplamaya SGK prim ödemelerinin ve stopaj ödemelerinin dahil edilmesi mümkün değildir. Davalı tarafın bu hususta herhangi bir talebi var ise bu hususu başka bir dava da ileri sürmesi gerekmektedir. Kaldı ki taraflar arasında imzalanan 20.10.2015 tarihli sözleşmede SGK ve stopaj ödemesine ilişkin bir madde hükmünün yer almamaktadır.

İŞbu izah ettiğimiz nedenler doğrultusunda bakiye iş bedelinden SGK primlerinin düşülerek müvekkilin alacağı bakiye iş bedelinin belirlenmesi usule, yasaya ve hukuka aykırı nitelikte olup, kaldırılması gerektiği kanaatindeyiz.

c. Yerel mahkeme tarafından icra inkar tazminatının reddine ilişkin karar usule, yasaya ve hukuka aykırıdır.

Tüm bu izah ettiğimiz nedenlerle ticari defter kayıtları, faturalar, hak edişler, taraflar arasındaki sözleşme ve banka ödemeleri dosya kapsamındaki diğer beyanlar dikkate alındığında borçlunun takibe konu borca ve bütün ferilerine kötüniyetli olarak itiraz ettiği, müvekkilin müvekkili Şirketin 436.142,32 TL ALACAKLI OLDUĞU SABİT OLUP, ALACAĞI LİKİTTİR. İŞbu nedenle davalı taraf aleyhine %20 icra inkara

tazminatına hükmedilmesi gerekirken bu talebimiz reddedilerek usule, yasaya ve hukuka aykırı karar verilmiştir. %20 icra inkar tazminatının reddine ilişkin kararın kaldırılması gerektiği kanaatindeyiz.

Yukarıda izah ettiğimiz nedenlerle talebimiz doğrultusunda 436.142,32 TL olarak davanın KABULÜ ile davalı aleyhine %20 icra inkar tazminatına hükmedilmesi gerekirken davanın 277.563,46 TL yönünden kısmen kabulüne ilişkin karar usule, yasaya ve hukuka aykırı niteliktedir. Bu nedenle istinaf nedenlerimizin kabulü ile Yerel Mahkeme ilamının aleyhe kısımlarının kaldırılmasına, 436.142,32 TL yönünden davanın kabulü ile davalı aleyhine %20 icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini talep etme zorunluluğumuz hasıl olmuştur.

Yukarıda açıklanan ve Dairenizce re' sen gözetilecek nedenler doğrultusunda istinaf ve temyiz incelemesi tamamlanıncaya kadar TEHİR-İ İCRA KARARI VERİLMESİNİ, Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesi' nin 07.11.2018 Tarih ve 2016/580 Esas – 2018/489 Karar sayılı ilamının istinaf yoluyla incelenerek istinaf talebimizin kabulüne, yerel mahkeme ilamının aleyhe olan kısımlarının kaldırılarak 436.142,32 tl yönünden davanın kabulü ile davalı aleyhine %20 icra inkar tazminatına hükmedilmesine...” şeklindeki gerekçeyle mahkeme kararının kaldırılmasına karar verilmesi istemiyle istinaf kanun yoluna başvurmuştur.

Davalı avukatı tarafından verilen 09.02.2019 tarihli istinaf kanun yoluna başvuru dilekçesinde özetle; “...1)Davalının davacı şirkete borcu olmadığı gibi tam tersi aşağıda belirtildiği gibi alacağı mevcuttur.

-Müvekkilim ile ... arasında imzalanan 2. Kısım parke taşı yapılmasına ilişkin işin, sözleşme değeri 1.621.321,40 TL.dir. **İhale** evrakları ve sözleşme hükümlerine göre bu işin tamamı alt taşerona verilemez ancak belirli bir kısmı verilebilir. Bu kısım ise azami %80 seviyesindedir. Kalan işi, asıl işveren olarak müvekkilin bizzat yapması zorunludur. Ayrıca, rutin olarak en fazla %20 seviyesine kadar keşif(iş) artışı yapılmakta ve sonuçta **ihale** miktarı artmaktadır.

Müvekkil firma, bu temel bilgilerle muhatap firma ile müzakere yapmış ve sonuçta karşılıklı yazılı anlaşma ile 1.540.000,00 TL.lık alt taşeron sözleşmesi imzalamıştır. Bu miktarın 1.297.057,10 TL.sı, asıl **ihale** bedelinin %80'i dir ve %19 tahmini keşif(iş) artışı düşünülerek bu miktara 246.440,84 TL. Daha ilave edilerek 1.543.497,94 TL. Bulunmuş ve yuvarlatılarak 1.540.000,00 TL.lık alt taşeron sözleşmesi imzalanmıştır.

Müvekkil firmanın, asıl işveren olan ... nden işyeri teslimi ve fiilen işe başlaması 31.08.2015 iken, alt taşeron olarak muhatap firmaya işyeri ve onun işe başlaması 20.10.2015 tarihidir. Dolayısıyla arada 50 günlük süre vardır. Bu 50 günlük süre müvekkil firmanın bizzat çalıştığı süredir.

1.540.000,00 TL.lık alt taşeron sözleşmesi olarak imzalanan bu miktar, taraflar arasındaki işin ve olası %19 iş artışı miktarının birlikte hesaplanmış halidir. Çünkü **ihale** zaten yapılmış ve işe başlanılmıştır. İş artış rakamı ayrıca eklenmeyecektir. Çünkü taşeronluk sözleşmesi içine baştan konulmuştur. Ayrıca, asıl işveren ... , işin devamı sırasında ilk tahminlerin aksine, %19 değil, %13 seviyesinde iş (keşif) artışı yapmıştır. Bu nedenle, 1.540.000,00 TL.lık asıl bedelden (19-13:6) puanlık bir miktarın daha düşülmesi gerekmektedir. Bu miktara, %18 KDV eklenince, ortaya çıkan rakam: $1.540.000(-)\%6$ iş artış düşümü $(+)\%18$ KDV = 1.708.168,00 TL. Yapmaktadır. Müvekkilin bu güne kadar davacı tarafa yapmış olduğu ve ihtilafsız olan 1.725.642,53 TL. Ödemeye göre, müvekkilin, borçlu olmadığı tam tersine 17.474,53 TL. alacaklı olduğu sabittir.

Taraflar arasındaki sözlü mutabakata göre bu hesaplama son kez yapılan 3. Hakediş sonrası yapılacaktır. Ancak, karşı taraf bunun yerine, asıl işle ilgili 3. Hakedişin tüm miktarını faturalamış ve dava konusu icra takibini başlatmıştır. Son kez gelen fatura miktarı, müvekkil firma personeli tarafından incelenmeyip o ilk iki fatura gibi deftere işlenmiştir. Müvekkil firma sahibi ve temsilcisi durumu farkedip muhatap firma ile görüştüğünde "sorun olmaz aramızdaki anlaşmaya göre gerçek miktarı belirler ve siz iade faturası gönderirsiniz

mahsuplaşırız” denmiştir. Ancak, bu nihai görüşme ve hesap anlaşması muhatapça yapılmamış ve tam tersine icra takibi ve davası açmıştır.

Davacı firmanın haksız olarak alacak talep etmesi üzerine, müvekkil firma, iyiniyetle defterine işlediği ancak gerçek karşılığı olmayan davacı faturası nedeniyle, 1.7.2016 tarihli ve 07349 nolu ve 344.584,83 TL.lık iade faturasını kesip, davacı firmaya göndermiştir. Ancak bu iade faturamız karşı tarafça Noter işlemi ile müvekkile iade edilmiş, bunun üzerine tarafımızdan, Karşılık ... Noterliğinin 31.08.2016 gün ... yevmiye nolu ihtarname gönderilmiştir.

2) Müvekkile ait resmi belgelerde kayıtlı ve taraflar arasında ihtilaflı olmayan sözleşme, fatura (iade edilen hariç) ve ödeme miktarlarına bir diyeceğimiz yoktur. İhtilaf bu rakamların yorumlanmasından kaynaklanmaktadır.

Taraflar arasındaki sözleşme miktarı ile sözleşme dışı ... Büyükşehir Belediyesi ile müvekkil arasındaki sözleşme miktarları, hak ediş rakamları, kesilen ve iade edilen fatura rakamları ile Büyükşehir Belediyesinin müvekkile ödediği miktar ile müvekkilin davacı tarafa ödediği miktarlar bellidir ve tartışma dışıdır.

Dava konusu işin bir eser sözleşmesi ve dolayısıyla imalat oluşturma/meydana getirme işi olması nedeniyle bu imalatın fiziki boyutları hem arazide fiilen bellidir ve hem de asıl işveren ... hak ediş kayıtlarında bellidir ve ihtilaf dışıdır. İhtilaflı konu, tüm imalat içinde, davacı taşeron tarafın hangi orandaki (ya da miktardaki) işi yaptığı ve aynı şekilde asıl müteahhit olarak müvekkil davalının hangi orandaki (ya da miktardaki) işi yaptığıdır.

Davacı taraf, tüm işi kendilerinin yaptığını ve ... nin ödediği tüm paranın kendilerine ait olacağını iddia etmektedir. Bu iddianın sözleşme ve mantık dışı olduğu açıktır.

Çünkü,

1- Asıl müteahhit olarak müvekkil, asıl **ihale**yi tümünden , davacı taşerona devretmemiştir. Sözleşme devri yoktur. Böyle bir iddia dahi yoktur. Asıl işin belirli bir kısmı için , dava konusu taşeronluk sözleşmesi yapılmıştır. Zaten, asıl sözleşme

gereği, tümden devir yasaktır ve en fazla %80 oranındaki iş için taşeron çalıştırılabilir.

2- ... ile müvekkil arasındaki asıl sözleşme ile taraflar arasındaki sözleşme ve yer teslim tarihleri arasında tarih farkı vardır. Asıl işin başlangıç tarihi (31.08.2015) ile ilk hak ediş tarihine (01.10.2015) ve taraflar arasındaki taşeronluk sözleşme tarihine (20.10.2015) baktığımızda, davacı tarafın haksızlığı derhal görülmektedir.

Burada bizim açımızdan açıklanması gereken tek husus, müvekkilin, karşı tarafa ilk ödemesinin, 16.10.2015 tarihinde yani, dava konusu taşeronluk sözleşmesinden önce yapıldığı gerçeğidir. Bunun çok basit ve piyasada iş yapan tüm taşeronların sebep oldukları bir nedeni vardır ; Fiilen taşeronluk anlaşmasını yapmalarına ve işe başlamalarına rağmen , işe başladıkları aynı gün SGK mevzuatı uyarınca işyeri açma bildirimini yapmamakta ve bunu ihmalden ya da kendilerince özel mali sebeplerden atlatmaktadırlar. Ancak ve mutlaka, en geç bir-iki hafta içinde bu bildirim için SGK'ya gittiklerinde bu kez gecikmiş olmanın cezai müeyyidesi ile karşılaşınca, sözleşmenin diğer tarafı olan, (müvekkil)asıl müteahhide dönüp, taşeronluk sözleşmesini, sanki o gün yapıyormuş gibi yeniden imzalatıyorlar. Bu ilişkide de aynı Őey olmuştur.

Karşı taraf, SGK'ya geç bildirim durumunda kalınca müvekkile rica etmiş ve taşeronluk sözleşme tarihi, 1-2 hafta sonra olan 20.10.2015 tarihi olarak atılmıştır. Dosyadaki sonraki tarihli taşeronluk sözleşmesi imzalanınca, o gün için bir önemi kalmadığından eski tarihli olan taşeronluk sözleşmesi yırtılıp atılmıştır. Müvekkil bu nedenle tam tarihi hatırlamamaktadır. Ancak 10 gün civarında bir değişiklik olduğunu hatırlamaktadır. Taraflar arasındaki ilk fatura ve ilk ödeme tarihi bu nedenle, (sözde) 20.10.2015 tarihli taşeronluk sözleşmesinden 4 gün önceye denk gelmektedir. Ancak, tüm sözleşmeler ve tüm yer teslimi ve işe başlama tarihleri arasındaki farkların yanı sıra, ilk hak ediş tutarı, 1.011.186,20 TL. iken, bu hakedişten sonraki ilk taşeron demesi, 399.842,50 TL.dir. Bu fark bile, davacı tarafın temel iddiasının yanlışlığını ve bizim temel iddiamız olan, asıl

sözleşmeye göre kısmi miktarlı ve belirli işin tarafımızdan yapılmasından sonraki tarihli taşeron sözleşmesi gerçeğini ispatlamaktadır.

Taraf firmaların, asıl işin yüzde kaç oranında ya da miktarında bizzat imalat yaptığı ispat hukuku ile ilgilidir. Aleyhe olan yorumun hukuka ve usule aykırı olduğu açıktır. İspat yükü karşı taraftadır. Çünkü, asıl sözleşme tarihi ve bizim işe başlama tarihimiz (en geç 31.8.2015 tarihidir) , karşı tarafın taşeronluk anlaşmasından ve onlara yaptığımız ilk ödemeden (en erken 16.10.2015 tarihidir) daha öncedir. 1. Hakediş tarihi (1.10.2015) müvekkilin bizzat çalıştığı dönemden sonradır ve asıl olarak müvekkilin çalıştığı dönemi içermektedir.

Müvekkil, davacı firmaya tüm alacaklarını ödemiştir. Hiçbir borcu yoktur. Borçlarımızı ... Banktan havale ile bir kere de 80.000,00 TL.lık adlarına yazılı çek ile ödedik.

Ayrıca SGK prim ödemeleri aramızda henüz çözülmemiştir. ... dan alınan asıl iş için SGK'ya 129.937,00 TL. Ödenmesi gerekmektedir. Ancak davacı firma sadece 3.906,39 TL. Ödemiştir. Stopaj ödemesi ise 44.178,75 TL. Olması gerekirken davacı firma ise sadece 1.328,17 TL. Ödemiştir. Aradaki fark halen şekli olarak müvekkil firmanın SGK nezdinde borcu olarak görünmektedir. Ancak, asıl sorumlusu davacı firmadır.

Yukarda açıklanan nedenlerle ve re'sen gözetilecek durumlarla İSTİNAF TALEBİMİZİN KABULÜ İLE Yukarıda tarafları ve no.su yazılı mahkeme kararının kaldırılarak dava dilekçemizde talep ettiğimiz üzere davanın reddine karar verilmesi, yargılama giderleri ile vekalet ücretinin karşı tarafa yükletilmesi..." şeklindeki gerekçelerle mahkeme kararının kaldırılmasına karar verilmesi istemiyle istinaf kanun yoluna başvurmuştur.

YANIT:

Davacı avukatı tarafından verilen 25.02.2019 tarihli istinafa yanıt dilekçesinde özetle; davalı tarafın istinaf başvurusunun reddine karar verilmesi isteğinde bulunmuştur.

Davalı avukatı tarafından verilen 08.03.2019 tarihli istinafa yanıt dilekçesinde özetle; davacının istinaf taleplerinin reddine ve kararın davacının istinaf ettiği kısımlar için

onanmasına, tarafımızdan istinaf edilen kısmın kaldırılarak davanın reddine karar verilmesi isteğinde bulunmuştur.

DELİLLER, DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

İstinaf kanun yolu başvurusuna konu edilen karar hakkında;HMK.nın 355. maddesindeki düzenleme uyarınca, istinaf dilekçesinde belirtilen nedenler ve kamu düzenine ilişkin aykırılık bulunup bulunmadığı yönü gözetilerek yapılan inceleme sonucunda,

Dava, eser sözleşmesine dayalı bakiye alacak istemine ilişkin itirazın iptali davasıdır.

"...Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanan itirazın iptali istemine ilişkindir.

Kural olarak, eser sözleşmesi, zorunlu şekil koşuluna bağlı değildir. Sözleşmenin kurulması için yazılı şekil şartı yok ise de davalı tarafından sözleşme ilişkisi inkâr edildiği takdirde yazılı delille ispata ilişkin kuralların gözetilmesi gerekir. 6100 sayılı HMK 200. maddeye göre bir hakkın doğumu, düşürülmesi, devri, değiştirilmesi, yenilenmesi, ertelenmesi, ikrarı ve itfası amacıyla yapılan hukuki işlemlerin, yapıldıkları zamanki miktar veya değerleri iki bin beş yüz Türk Lirasını geçtiği takdirde senetle ispat olunması gerekir. Bu hukuki işlemlerin miktar veya değeri ödeme veya borçtan kurtarma gibi bir nedenle iki bin beş yüz Türk Lirasından aşağı düşse bile senetsiz ispat olunamaz. Yazılı sözleşme olmasa da sözleşmenin varlığını ortaya koyan davalının veya onun adına hareket eden kişinin imzasını taşıyan teslim belgesi, irsaliyeli fatura, ile de sözleşme ilişkisinin ispatı mümkündür. Yazılı delil niteliğinde olmayan ancak kesin delil niteliğindeki ticari defterler, ikrar veya yemin delilleri ile de sözleşme ilişkisi ispatlanabilir.

Tüm bu delillerle de sözleşme ilişkisi ispatlanmış değilse HMK 200. maddedeki düzenleme hatırlatılarak karşı tarafın açık muvafakati hâlinde tanık dinlenebilir. Açık muvafakat olmazsa tanıkla sözleşme ilişkisi ispatlanamaz. Bunun da istisnası olan HMK 202. maddeye göre senetle ispat zorunluluğu bulunan hâllerde delil başlangıcı bulunursa tanık dinlenebilir.

Delil başlangıcı, iddia konusu hukuki işlemin tamamen ispatına

yeterli olmamakla birlikte, söz konusu hukuki işlemi muhtemel gösteren ve kendisine karşı ileri sürülen kimse veya temsilcisi tarafından verilmiş veya gönderilmiş belgedir. HMK 222. maddeye göre ticari defterlerin, ticari davalarda delil olarak kabul edilebilmesi için, kanuna göre eksiksiz ve usulüne uygun olarak tutulmuş, açılış ve kapanış onayları yaptırılmış ve defter kayıtlarının birbirini doğrulamış olması şarttır. Belirtilen şartlara uygun olarak tutulan ticari defter kayıtlarının sahibi ve halefleri lehine delil olarak kabul edilebilmesi için, diğer tarafın aynı şartlara uygun olarak tutulmuş ticari defterlerindeki kayıtların bunlara aykırı olmaması veya ilgili hususta hiç bir kayıt içermemesi yahut defter kayıtlarının aksinin senet veya diğer kesin delillerle ispatlanmamış olması gerekir. Bu şartlara uygun olarak tutulan defterlerdeki sahibi lehine ve aleyhine olan kayıtlar birbirinden ayrılamaz.

Yemin delili 6100 sayılı HMK'nın 225 ve devamı maddelerde düzenlenmiştir. Yemin kesin delillerdendir. Yemin deliline dayanan taraf, iddia veya savunmasının diğer delillerle ispatlanmamış olması nedeniyle bu delile sıra gelmiş olduğunu başka türlü bilemeyeceğinden; mahkeme, yemin teklif etmek hakkı bulunduğunu istek sahibine hatırlatmakla yükümlüdür. Şu durumda kural olarak, yemin teklifi hakkı kullandırılmadan karar verilemez.

Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre fatura emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır (229. md.). Fatura malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami "yedi gün" içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır (231/5. md.). 6102 sayılı TTK'da da fatura konusunda hükümler vardır. Ticari işletmesi bağlamında bir mal satmış, üretmiş, bir iş görmüş veya bir menfaat sağlamış olan tacirden, diğer taraf, kendisine bir fatura verilmesini ve bedeli ödenmiş ise bunun da faturada gösterilmesini isteyebilir." (6102 Sayılı TTK 21/1) Bir fatura alan kişi aldığı tarihten itibaren sekiz gün içinde, faturanın

içeriği hakkında bir itirazda bulunmamışsa bu içeriği kabul etmiş sayılır (6102 Sayılı TTK 21/2).

Faturanın delil olması ile ticari defterlerin delil olması birbirinden farklıdır. 6102 sayılı TTK'nın 21/2. maddeye göre faturaya itiraz edilmemiş ise içeriği kesinleşir ise de akdi ilişkinin yazılı delillerle ispatı gerekir. Fatura ticari defterlere kayıt edilmiş ise artık faturanın delil olmasıyla ilgili bu maddeye değil ticari defterlerin delil olmasıyla ilgili TTK'nın 222. maddeye bakmak gerekir. Bu nedenle ticari defterlere kaydedilmiş fatura akdi ilişkinin varlığını da kanıtlar. Faturayı teslim aldıktan sonra süresi içinde itiraz ve iade etmeyerek ticari defterlerine kaydeden kimse, bu faturanın mal veya hizmet aldığı için geçerli bir sözleşme ilişkisine göre düzenlendiğini kabul etmiş sayılır ve fatura nedeniyle mal veya hizmet almadığını, bu faturadan dolayı borçlu olmadığını yazılı veya kesin delillerle ispatlaması gerekir.

Faturanın onu teslim alan kişiyi borç altına sokabilmesi için taraflar arasında borç doğurucu bir ilişkinin varlığı ve faturanın da bu ilişki nedeniyle düzenlenmiş olması gerekir. Borç münasebeti olmaksızın düzenlenen ve muhatap tarafından her nasılsa teslim alınan faturaya sekiz günde itiraz edilmemiş olması onu borç altına sokmaz..." (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu E. 1978/11-1147).

"...Fatura tek başına alacağın kanıtı değildir. Faturanın dayanağı olan temel ilişkinin ispatı gerekir. Tek yanlı düzenlenen faturanın, düzenleyen tarafın kendi ticari defterlerine kayıt edilmiş olması alacağın varlığını ispatlamaz..." (Yargıtay 19 Hukuk Dairesi'nin 2009/8074 Esas, 2010/5025 Karar sayılı içtihadı).

"...Malın tesliminin satıcı tarafından kanıtlanması gerekir. Faturanın sadece satıcının ticari defterlerinde kayıtlı olması malın teslimi için karine teşkil etmez..." (Yargıtay 19 Hukuk Dairesi'nin 2014/14716 Karar sayılı kararı).

"...Dava, eser sözleşmesinden kaynaklanan bakiye iş bedelinin tahsili istemiyle başlatılan icra takibine vaki itirazın iptâli, takibin devamı, davacı lehine %20 icra inkâr

tazminatına hükmedilmesine ilişkin olup mahkemece davanın kısmen kabulüne dair verilen hüküm, davalı vekilince yasal süresi içerisinde temyiz edilmiştir.

1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle yasaya uygun gerektirici nedenlere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

2-İtirazın iptâli davalarında İcra ve İflas Kanunu'nun 67/2. maddesi çerçevesinde alacaklı yararına icra inkâr tazminatına hükmedilebilmesi için, usulüne uygun şekilde yapılmış bir icra takibinin bulunması, borçlunun süresi içerisinde itiraz etmesi ve alacağını mahkemede dava ederek haklı çıkması gerekir. Burada, borçlu itirazının kötü niyetle yapılmış olması ve alacağın bir belgeye bağlanmış bulunması koşulları aranmaz. İcra inkâr tazminatı, hakkındaki icra takibine itiraz ederek durduran ve çabuk sonuçlandırılmasına engel olan borçluya karşı konulmuş bir yaptırımdır.

Bu yasal koşullar yanında, takibe konu alacağın likit olması da zorunludur. Her uyuşmazlığın kendine özgü somut özelliklerine göre değişmekle birlikte, bir uyuşmazlıkta alacağın likit olup olmadığı belirlenirken, alacak ve onun borçlusu birlikte değerlendirilmelidir. Buna göre, likit bir alacaktan söz edilebilmesi için, ya alacağın gerçek miktarının belli ve sabit olması ya da borçlusu tarafından belirlenebilmesi için bütün unsurların bilinmesi veya bilinmesinin gerekmekte olması; böylece, borçlunun borç tutarını tahkik ve tayin etmesinin mümkün bulunması; başka bir ifadeyle, borçlunun yalnız başına ne kadar borçlu olduğunu tespit edebilir durumda olması gerekir. Gerek borç ve gerekse borçlu bakımından, bu koşullar mevcut ise, ortada likit bir alacak bulunduğu kabul edilmelidir (HGK'nın 07.06.2006 tarihli ve 2006/19-295 Esas, 2006/341 Karar sayılı kararı). Bu ilke ile kurallar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; dava konusu alacağın mevcut olup olmadığı ve mevcut bir alacağın tespit edilmesi toplanan delillerin değerlendirilmesi neticesinde yapılan yargılama sonucu belirlenmiştir. Ayrıca

talep edilen alacak miktarının büyük bir kısmı da reddedilmiştir. Alacak miktarının likit olmadığı, yargılama ile belirlendiği hallerde borçlunun takibe itirazında haksız olduğu kabul edilemez. Bu durumda likit bir alacak bulunduğundan söz edilemeyeceğinden mahkemece icra inkar tazminatı isteminin reddine karar verilmesi gerekirken kabulü doğru olmamıştır...” (Yargıtay 15. Hukuk Dairesi'nin 2020/118 Esas, 2020/3189 Karar sayılı içtihadı).

Bu bilgiler ışığında somut olayda; davacı vekili, davalı şirket ile aralarında 20.10.2015 tarihli alt yüklenici sözleşmesi imzalandığını, davalı yüklenici şirketin de dava dışı ... ile arasında parke taşı yapımına ilişkin sözleşme imzalandığını; alt taşeron sözleşmesinde, götürü bedelin 1.540.000,00 TL olduğunu, sözleşmenin 7.4. maddesine göre sözleşme dışı ek işlerin bedelini davalının ödemekle yükümlü olduğunu, toplam 3 hakediş karşılığında, faturaları kesilmek kaydıyla toplam fatura bedelinin 2.161.784,85 TL olduğunu, davalının yaptığı ödemeler dışındaki kısım için icra takibine geçtiklerini, davalının ise itiraz ettiğini belirtip itirazın iptali davası açar, davalı yüklenici vekili ise; asıl sözleşmenin ancak %80'i oranında işin taşerona verilebileceğini işin tamamının davacı taşeron tarafından yapılmadığını, ilk iki hakediş bedelinin davacıya ödendiğini, 3. hakedişe ilişkin faturanın sehven kendi ticari kayıtlarına işlendiğini, hata fark edilince 344.584,83 TL'lik iade faturası kesildiği, ancak davacının bunu iade ettiğini, davacının tüm alacağının ödendiğini belirtip, davanın reddini ve kötüniyet tazminatına hükmedilmesini talep eder. Mahkeme ise dördümlü bilirkişi heyeti raporunu hükmederek, davanın kısmen kabulü ile 277.563,46 TL'ye ilişkin itirazın iptaline, icra ve inkar tazminatı istemlerinin reddine karar verir; karar hakkında her iki taraf vekili de yukarıda belirtilen sebeplerle istinaf kanun yoluna başvurur.

Mahkeme bilirkişi raporuna uygun olarak ve sözleşmeye göre SGK primlerini indirerek karar vermiştir. İhtilaf 1. hakedişteki işleri davacı tarafından yapılmadığı iddiasından kaynaklanmaktadır. Ancak 3 fatura da davalı şirketin ticari

defterlerine kayıtlıdır ve faturalar iade de edilmemiştir. Davalı şirket 3. hakedişin sehven yapıldığını ve deftere yazıldığını iddia ederek 344.584,83 TL'lik iade faturası düzenlemiş, davacı ise bu iade faturasını kabul etmemiştir. Davalı taraf basiretli bir tacir gibi davranmamıştır. Götürü bedel oranı 1.817.200,00 TL (1.540.000,00 TL götürü bedel+KDV)+ek iş bedeli 248.625,60 TL= 2.065.825,60 TL (Toplam İş)- 1.725.642,53 TL (davalının ödeme yaptığı kısım olup burada ihtilaf yoktur)=340.183,07 TL bakiye iş alacağı bundan da 62.619,61 TL SGK prim alacakları düşülerek 277.563,46 TL'ye ulaşılmış olup ,yapılan hesaplama doğru niteliktedir . Her ne kadar taşeronluk sözleşmesi tarihi 20.10.2015 olup, 1. hakediş faturası daha önceki tarihli ise de fatura davalı şirkete tebliğ edilmiş, itiraz olmamış, davalı şirket basiretli bir tacir olarak itiraz etmediği faturadan sorumlu. Toplam işin yapıldığı sabittir ve ihtilaf davalının ilk hakedişteki işleri kendisinin yaptığını iddia etmesinden kaynaklanmaktadır. Ama davacı ilk hakedişteki işleri kendisinin yaptığını kanıtlayamamaktadır. İcra inkar tazminatı verilmemesi de alacak likit olmadığı için doğrudur. Dava konusu ihtilaf bilirkişi incelemesini gerektirmektedir. Faturalar bizzat davalı şirketin ticari defterlerinde de kayıtlı durumdadır. Davacı vekili; istinafta asıl alacaktan SGK primlerinin düşülmemesi gerektiğini savunmuş ise de, SGK primlerini ödemek davacı şirkete düşmektedir, mahsup talebinde bulunulması yeterlidir.

Her ne kadar taraf avukatları istinaf dilekçelerinde belirtilen nedenlerle ilk derece mahkemesi kararını istinaf etmiş iseler de, mahkeme tarafından dayanılan hukuksal ve yasal gerekçelere göre, delillerin takdirinde bir isabetsizlik görülmemiş olup, ilk derece mahkemesi kararı usul ve yasaya uygun bulunmuş olmakla, taraf avukatlarının istinaf taleplerinin HMK'nın 353/(1)-b-1. maddesi gereğince esastan reddine karar verilmesi gerekmiş olup, aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 07.11.2018 tarih ve

2016/580 Esas, 2018/489 Karar sayılı kararı, usul ve esas yönünden hukuka uygun bulunduğundan, taraf avukatlarının bu karara karşı yapmış oldukları istinaf kanun yoluna başvurularının, 6100 sayılı HMK'nın 353/(1)-b-1. maddesi gereğince ESASTAN REDDİNE,

2-Davacı avukatının istinaf başvurusunun reddine karar verilmiş olması nedeniyle, alınması gerekli 59,30 TL istinaf karar ve ilam harcından, peşin alınan toplam 44,40 TL harcın mahsubu ile kalan 14,90 TL harç bedelinin davacıdan alınarak, Hazine'ye gelir kaydına,

3-Davalı avukatının istinaf başvurusunun reddine karar verilmiş olması nedeniyle, alınması gerekli 18.960,35 TL istinaf karar ve ilam harcından, peşin alınan toplam 4.741,00 TL harcın mahsubu ile kalan 14.219,35 TL harç bedelinin davalıdan alınarak, Hazine'ye gelir kaydına,

4-Davacı ve davalı tarafından yatırılan 121,30'ar TL istinaf kanun yoluna başvurma harcı ile istinaf kanun yolu giderlerinin kendi üzerilerinde bırakılmasına,

5-Kararın, dairemizce taraflara tebliğine,

Dair, dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 361/(1) maddesi gereğince, kararın taraflara tebliğinden itibaren 2 hafta içinde Yargıtay nezdinde temyiz yasa yolu açık olmak üzere 29.04.2021 tarihinde oy birliği ile karar verildi.